

Sygn. akt IC 1295/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 października 2014r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący : SSO. Arkadiusz Marcia

Protokolant : Magdalena Kielbus

po rozpoznaniu w dniu 17 października 2014 r. w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa Spółdzielczej Kasy (...) w G.

przeciwko K. M. (1), S. R. (1), W. R. i M. M. (1)

o zapłatę

I. zasądza od pozwanych K. M. (1), S. R. (1), W. R. i M. M. (1) na rzecz Spółdzielczej Kasy (...) w G. solidarnie kwotę 219.909,93 (dwieście dziewiętnaście tysięcy dziewięćset dziewięć 93/100) zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej Narodowego Banku Polskiego liczonymi od dnia 4 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz strony powodowej koszty procesu w kwocie 18.213 zł,

III. wyrokowi nadaje rygor natychmiastowej wykonalności,

IV. wyrok w stosunku do pozwanego K. M. (1) jest wyrokiem zaocznym.

Sygn. akt I C 1295/14

UZASADNIENIE

Strona powodowa Spółdzielcza Kasa (...) w G. domagała się w pozwie zasądzenia solidarnie od pozwanych M. M. (1), K. M. (1), S. R. (1) i W. R. na rzecz strony powodowej kwoty 219.909,93 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP liczonymi od dnia 4 czerwca 2014 r. do dnia zapłaty. Nadto wnosila o zasądzenie od pozwanych zwrotu kosztów sądowych w wysokości 2.749,00 zł oraz kosztów zastępstwa procesowego - 7.200, a także innych kosztów w wysokości 49,48 zł (opłata manipulacyjna dla dostawcy usług płatności).

W uzasadnieniu strona powodowa wskazała, iż roszczenie dochodzone pozwem wynika z zawartej między powodem a M. M. (1) umowy pożyczki z dnia 27 marca 2009 r., poręczonej przez pozwanych S. R. (1), W. R. i K. M. (1). Podnosiła, iż pozwana M. M. (1) mimo ciążącego na niej zobowiązania wynikającego z w/w umowy, nie regulowała rat pożyczki w ustalonych przez strony terminach, a poręczyciele informowani o powstałych zaległościach nie regulowali ich, skutkiem czego strona powodowa wypowiedziała M. M. (1) umowę pożyczki. Naprowadzała, iż wysokość zadłużenia pozwanej M. M. (1) stanowi sumę: kapitału pożyczki - 166.724,54 zł, odsetek karnych wynikających z zaległości w spłacie rat pożyczki oraz naliczonych od kwoty całego niespłaconego kapitału pożyczki od dnia następującego po dniu wymagalności; łączna suma odsetek wyniosła 53.185,39 zł.

Na rozprawie w dniu 17 października 2014 r. S. R. (1), W. R. i M. M. (1) uznali powództwo.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Uchwałą Zarządu (...) Kasy (...)z dnia 20 maja 2005 r. M. M. (1)przyjęta została w poczet członków (...).

dowód: deklaracja członkowska- k. 43

W dniu 27 marca 2009 r. zawarta została umowa pożyczki nr (...)pomiędzy (...)Spółdzielczą Kasą (...)z siedzibą we W.a M. M. (1). Na mocy tej umowy (...) (...)udzielił M. M. (1)pożyczki w wysokości 182.000,00 zł na okres 180 miesięcy, tj. do dnia 27 marca 2024 r. Spłata pożyczki miała następować w ratach miesięcznych w wysokości 2.305,62 zł.

W. R., S. R. (1) i K. M. (1) poręczyli spłatę tej pożyczki.

W dniu zawarcia w/w umowy pożyczkodawca dokonał przelewu kwoty będącej przedmiotem umowy pożyczki na konto pożyczkobiorcy- M. M. (1).

dowód: umowa pożyczki nr- k. 26-27

plan spłaty pożyczki- k. 44-45

wydruk operacji bankowej- k. 46

Według unormowań zawartych w regulaminie udzielania kredytów i pożyczek (...) w przypadku niespłacenia kredytu lub jego raty w terminie, należność z tytułu udzielonego kredytu staje się w następnym dniu należnością przeterminowaną. Od niespłaconego w całości lub w części kapitału, a od dnia wniesienia powództwa od całości zadłużenia, pobierane są odsetki według stopy procentowej obowiązującej w danym okresie dla należności przeterminowanych. Wysokość stopy procentowej dla należności przeterminowanych ustalana jest w drodze uchwały Zarządu Kasy. Od dnia 20.02.2006 r. wysokość umownych odsetek karnych została ustalona w oparciu o oprocentowanie kredytu lombardowego ogłaszanego przez NBP, tj. stanowi 4-krotność stawki oprocentowania kredytu lombardowego. Od dnia 1 lipca 2009 r. wysokość umownych odsetek karnych została określona w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP.

W przypadku zadłużenia przeterminowanego z chwilą niespłacenia kredytu lub jego raty w terminie, dokonywane przez pożyczkobiorcę wpłaty są zaliczane przede wszystkim na pokrycie odsetek i kosztów, a dopiero w dalszej kolejności na kapitał pożyczki (bazę). W skład niespłaconej należności z tytułu umowy pożyczki wchodzi także koszty windykacji, w tym opłaty z tytułu upomnienia oraz wezwania do zapłaty.

Koszty upomnień i windykacji ustalone zostały na podstawie uchwały Zarządu (...) ustanawiającej stawi opłat za wezwania. Pożyczkobiorca- M. M. (1) zawierając umowę pożyczki potwierdziła zapoznanie się z wysokością kosztów, które będą ją obciążać w razie nieterminowego regulowania rat pożyczki.

dowód: regulamin udzielania kredytów i pożyczek (...) – k. 28- 34

uchwały Zarządu (...) w sprawie wysokości oprocentowania karnego- k. 40- 42

uchwała (...) (...)Zarządu (...)z 24.11.2010 r. wraz z załącznikiem– k. 82

Na mocy uchwały numer (...)Nadzwyczajnego (...) (...)Kasy (...)połączono (...) (...)i Spółdzielczą Kasę (...) (...) Stowarzyszenia (...). F. B.. W wyniku połączenia powstała Spółdzielcza Kasa (...).

dowód: kserokopia odpisu z KRS-u- k. 18- 25

Pożyczkobiorca- M. M. (1) mimo zobowiązania wynikającego z umowy, nie regulowała rat pożyczki w ustalonych terminach.

bezsporne

Stan wpłat M. M. (1) z tytułu zaciągniętej pożyczki wynosił w 2013 r. 514,38 zł. Stan jej zadłużenia na dzień 4 czerwca 2014 r. wynosił 219.909,93 zł.

dowód: raport spłaty pożyczki- k. 49

Pismem z dnia 13 sierpnia 2012 r. (...) zawiadomiła poręczycieli o wysokości przeterminowanego zadłużenia wynoszącego na dzień 13 sierpnia 2012 r. 2.616,01 zł.

Pismem z dnia 28 września 2012 r. (...) zawiadomiła poręczycieli o wysokości przeterminowanego zadłużenia wynoszącego na dzień 28 września 2012 r. 7.869,55 zł.

dowód: zawiadomienie poręczyciela o wysokości przeterminowanego zadłużenia- k. 51- 53 i 57-59

W dniu 5 września 2012 r. pożyczka została przekazana przez (...) do windykacji terenowej. Podczas jednej z wizyt u M. M. (1) windykator nie zastał jej, pozostawiając zawiadomienie o stanie zaległości.

dowód: informacja dot. przekazania pożyczki do windykacji terenowej- k. 48

Pismem z dnia 30 listopada 2012 r. Spółdzielcza Kasa (...) wypowiedziała M. M. (1) umowę pożyczki nr (...) z dnia 27.03.2009 r. wobec zaprzestania terminowej spłaty zobowiązania. Jednocześnie wezwano M. M. (1) do zapłaty całej wymagalnej zaległości wraz z odsetkami i kosztami windykacji, tj. kwoty 12.877,18 zł- w terminie 30 dni od dnia doręczenia wypowiedzenia umowy.

dowód: wypowiedzenie umowy wraz z dowodem doręczenia- k. 35- 36

Pismem z dnia 30 listopada 2012 r. Spółdzielcza Kasa (...) zawiadomiła poręczycieli- S. R. (1), W. R. i K. M. (1) o wypowiedzeniu M. M. (1) umowy pożyczki z dnia 27.03.2009 r., wskazując jednocześnie na stan zadłużenia pożyczkobiorcy i wzywając do dobrowolnej zapłaty całej wymagalnej zaległości wraz z odsetkami i kosztami windykacji, tj. kwoty 12.877,18 zł- w terminie 30 dni od dnia doręczenia wypowiedzenia umowy M. M. (1).

dowód: zawiadomienie poręczyciela o wypowiedzeniu umowy- k. 37- 39

Sąd zważył, co następuje:

Strona powodowa (...) z/s w G. domagała się zasądzenia od pozwanych (solidarnie) kwoty 219.910,00 zł tytułem niespłaconej pożyczki (kapitał wraz z odsetkami) zaciągniętej przez M. M. (1), a poręczonej przez S. R. (1), W. R. i K. M. (1).

Obecni na rozprawie w dniu 17 października 2014 r. pozwani- S. R. (1), W. R. i M. M. (1) uznali żądanie pozwu w całości.

Z mocy art. 213 § 2 k.p.c. sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba, iż jest ono sprzeczne z prawem (przez co rozumie się sprzeczność z przepisami bezwzględnie obowiązującymi) lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. Zaznaczyć przy tym należy, iż uznanie powództwa odnosi się zarówno do podstawy prawnej jak i faktycznej zgłoszonego żądania i stanowi akt dyspozycyjności materialnej pozwanego, który za zasadne uznaje zarówno roszczenie powoda, jak i przyznaje uzasadniające je przytoczone przez powoda okoliczności faktyczne, a w konsekwencji godzi się na wydanie wyroku uwzględniającego żądanie pozwu. Kryteria kontroli sądu w takiej sytuacji odnoszą się zatem jedynie do skutków prawnego uznania, a nie do okoliczności faktycznych sprawy (vide: SN z 28 X 1976 , II CR 232/76, z 14 IX 2003 , III CRN 188/83, z XI 2011 r. II CSK 70/11 , z 9 XI 2011 r. II CSK 671/10), Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Pod red. A. Z. i innych –do art. 213, Kodeks postępowania cywilnego.

Komentarz . pod red. M. M. – do art. 213 k.p.c.). Uznanie powództwa w rozumieniu art. 213 § 2 k.p.c. zakłada bowiem stwierdzenie istnienia dochodzonego roszczenia, a tym samym wystąpienie wszystkich przesłanek kreujących jego byt prawny.

Zdaniem Sądu uznanie przez pozwanych S. R. (1), W. R. i M. M. (1) w niniejszej sprawie powództwa dotyczącego zapłaty kwoty 219.909,93 zł tytułem zadłużenia wynikającego z umowy pożyczki zawartej przez M. M. (1), a poręczonej przez w/w pozwanych oraz pozwanego K. M. (1), nie było sprzeczne z prawem, ani nie miało na celu obejście prawa. Znajdowało swoje uzasadnienie prawne w art. 723 kc. Nie można również przyjąć, iż uznanie przez pozwanych S. R. i W.R. powództwa doprowadzi do ich pokrzywdzenia, a tym samym, iż jest sprzeczne z zasadami współzycia społecznego. Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, iż jest związany uznaniem powództwa przez pozwanych S. R. (1), W. R. i M. M. (1).

Wyrok jaki zapadł w stosunku do pozwanego K. M. (1) jest wyrokiem zaocznym wobec ziszczenia się pozytywnych przesłanek z art. 339 kpc i braku przesłanek negatywnych określonych przepisem art. 340 kpc. Wyrok zaoczny stanowi dla pozwanego K. M. sankcję za naruszenie ciężaru procesowego - wdania się w spór co do istoty sprawy (art. 221). W/w pozwany wykazał całkowitą bierność w niniejszym procesie, bowiem nie złożył w sprawie żadnych wyjaśnień ustnie bądź pisemnie, nie żądał przeprowadzenia rozprawy pod jego nieobecność, nie stawił się (mimo prawidłowego powiadomienia) na rozprawę.

Rozstrzygając o kosztach procesu Sąd oparł się o art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. stosując zasadę odpowiedzialności za wynik procesu. Zgodnie z treścią przepisu art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). W związku z uwzględnieniem powództwa w całości stronę powodową (...) z/s w G. uznać należy za wygrywającego proces, natomiast pozwanych za przegrywających proces w całości. Zaznaczyć trzeba, iż mimo, że pozwani S. R. (1), W. R. i M. M. (1) uznali żądanie pozwu, to niemożliwym jest dokonanie rozliczenia kosztów procesu w oparciu o przepis art. 101 kpc, który przewiduje zwrot kosztów na rzecz pozwanego, bowiem przepis ów wymaga, by do uznania doszło przy pierwszej czynności procesowej, nadto by pozwany nie dał powodu do wytoczenia powództwa. Nie budzi tymczasem żadnych wątpliwości, iż przed wytoczeniem przedmiotowego powództwa wszyscy pozwani byli wielokrotnie wzywani do spełnienia żądania objętego następnie treścią pozwu, a oświadczenia pozwanych S. R. (1), W. R. i M. M. (1) o uznaniu powództwa złożone zostały dopiero na rozprawie poprzedzającej ogłoszenie wyroku.

Stosownie do treści przepisu art. 98 § 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez radcę prawnego (oprócz kosztów sądowych i kosztów nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony) zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego radcy prawnego. Na koszty procesu ostatecznie zasądzone od pozwanych na rzecz strony powodowej składały się koszty zastępstwa procesowego pozwanego przez profesjonalnego pełnomocnika będącego radcą prawnym, których wysokość – stosownie do treści § 6 pkt 7 w zw. z § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. z 2002 roku, Nr 163, poz. 1349 z późn. zm.) – wynosi 7.200 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa- 17 zł oraz opłata od pozwu w wysokości 10.996 zł.